

opravdová víra, když pak ke mně přijdou sousedé a vypráví mi o svých těžkostech – o hospodářských problémech, o problémech při výchově dětí apod., pak z toho pro mne automaticky vyplývá úkol – vzít je do své domácí svatyně. Pro Pannu Marii je to totéž, jako kdybych je vzal do svatyně sem u Holy Cross.“

Z: J. Kentenich, Přednáška pro rodiny
v Milwaukee/USA, 18. 11. 1963

Domácí svatyně je místem zázraků

Je místo proměny a bojů. V domácí svatyni si připomínáme naši úmluvu lásky (osobní, manželskou, ...). Opakovaně se dáváme Panně Marii k dispozici, necháváme se vychovávat - díky duchovnímu propojení zažíváme i v domácí svatyni tři milosti původní kapličky

„Pak uvažuji takto: „Panna Maria řekla: Ráda se zde usadím, tady je teď i můj byt, nejen váš! A chci zde bohatě rozdělovat milosti.“ Všechno, co jsme předtím řekli o kapličce – poukážeme-li na to, jak všude působí slunce, ale na určitých místech působí zvláštním způsobem – platí také tam, kde se jedná o výchovné

působení Panny Marie: „Zde chci ráda a bohatě rozdělovat milosti!“

Z: J. Kentenich, Přednáška pro rodiny
v Milwaukee/USA, 9. 12. 1963



OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ:

- Je domácí svatyně středem našeho domova a místem kde čerpám pro svůj každodenní život?
- Který z bodů k domácím svatyním je pro mě nyní nejvíce aktuální?
- Pokuste se podívat „novýma očima“ na svoji domácí kapičku – nechybí mi v ní něco nebo naopak nepřebývá? V rodině si o tom, jak bychom chtěli, aby vypadala naše kapička, popovídejte i s dětmi.

Martina Purová,
institut rodin

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku V úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz

V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO
ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ
SPIRITUALITY



LISTOPAD 2025 č. 80

DOMÁCÍ SVATYNĚKA – SRDCE DOMOVA,

Tématem letošního Říjnového týdne byly domácí svatyně. Měli jsme možnost slyšet různá svědectví o tom, co pro koho znamená domácí svatyně a jak z její přítomnosti těží. Bylo to hodně obohacující a i inspirující.

Proč domácí svatyně? Při přípravě Říjnového týdne jsme se zamýšleli nad naším ročním mottem, které je nyní opět dvouleté. Život našich složek nám ukázal, že letos byla hodně živá jeho první část: **NECH ROZEZNÍT SRDCE NADĚJÍ.** A potěšilo nás, že nový papež Lev XIV. při svém prvním projevu po zvolení mluvil o potřebě stavět mosty. Společně jsme přemýšleli, jak můžeme **S ODVAHOU STAVĚT MOSTY?** Co může Schönstatt nabídnout církvi? Co je naším pokladem, který může oslovit druhé? Odpověděli jsme si, že domácí svatyně. Další potvrzení jsme našli v přednášce manželů Fenelonových z institutu rodin,

kterou měli v roce 2016 pro naše hnutí.

*„Domácí svatyněka je mostem mezi
přirozeným a nadpřirozeným
světem,
mezi ideály a skutečností
každodenního života, mezi mou
rodinou a světem,
mezi tichým klášterním duchem a
zápalem misionáře.“*

Proč vlastně mít doma domácí svatyni? Jednou z odpovědí jsou slova P. Kentenicha z roku 1948 v dopise ze Santa Maria:

*„Vyhradte obrazu Panny Marie
čestné místo ve svém bytě. Tak se
tento stane malou svatyní, ve
které bude Panna Maria působit,
formovat a posvěcovat rodinu
a všechny její členy.“*

Další odpovědi hledali zástupci všech složek našeho hnutí na Říjnovém týdnu. Snažili jsme se jasně zformulovat v čem je bohatství domácí svatyně a jak se odlišuje od modlitebního koutku, který doma

mají lidé, kteří neslyšeli o domácí svatynce.

Dále jsme ve dvou skupinách pracovali na přípravě letáku o domácích svatynkách, který by byl pomůckou pro předávání bohatství domácích svatyněk. Druhá skupina pracovala na základním konceptu kurzu o domácích svatynkách.

Chtěli bychom se s vámi podělit o naše společné závěry.

Domácí svatyněka je srdce domova

Vytvořením domácí svatyněky zveme k sobě domů Pannu Marii a s ní i Krista – stávají se středem, centrem našeho domova, našich životů. Jejich přítomnost je pro nás oázou uprostřed neklidného světa. Postupně se domácí svatyněka stává srdcem všeho důležitého, co se doma děje. Je i místem, kde se pravidelně setkává rodina, a to jak mezi sebou navzájem, tak s Bohem a Pannou Marií.

„Nyní se vraťme opět zpátky k oněm šesti příslibům, které nám Panna Maria dala v Zakládací listině. Známe první příslib: „Ráda se zde usadím...“ Není to pro mě veliká radost, jsem-li matkou? Máme svůj schönstattský koutek, někteří se dokonce rozhodli svůj vlastní pokoj

utvářet, jako by se jednalo o domácí kapli. Slyším-li pak: „Ráda se zde usadím...“ zde, stejně jako v původní kapličce a stejně jako ve filiální a centrální kapličce; chápu-li to s hlubokou vírou a duchovností, pak máme v domě stálého spolu-býdliciho. A stejně jako Panna Maria zvláštním způsobem působí v původní svatynce, ve filiální, tak nyní působí i vedle mě, na mně, na mém muži a mých dětech.“

Z: J. Kentenich, Přednáška pro rodiny v Milwaukee/USA, 9. 12. 1963

Domácí svatyněka je místem setkání s Bohem a Pannou Marií

Je to pro nás prostor pro modlitbu, spočinutí v blízkosti Boha, Panny Marie. Specifická přítomnost Panny Marie nám každý den umožní zažívat radost ze společného setkání.

„Není to nadmíru krásné, když zjistím, když si na to dokonce zvyknu, každý den určitý čas využít tak, abych navštívil Pannu Marii ve svém domě...? Mám tak každý den (k dispozici) téměř deset minut duchovní četby, soustředění – nač? Na úmluvu lásky, kterou Panna Maria uzavřela s naší rodinou.“

Z: J. Kentenich, Přednáška pro rodiny v Milwaukee/USA, 9. 12. 1963

Domácí svatyněka je místem pro šíření radostné zvěsti

Ve svatynce čerpáme od Boha a Panny Marie sílu a odvahu, abychom vyšli vstříc k setkání s druhými a přinesli jim světlo evangelia. Chvilu v tichu, v modlitbě, v rozhovoru s Pannou Marií, Kristem nám dávají zažít, že nejsme sami, že se nemusíme bát toho, co přijde, co se od nás očekává.

„Tak nějak podobně si představuji misijní cesty a práci apoštola Pavla. Co to znamená? Pobýval u jednotlivých rodin, a ty se obrátily. Pak přibýly další rodiny v sousedství. Tak pomalu vznikala církevní obec. Především za apoštolova života se setkávaly v synagóze. Naše „synagoga“ je místní kaplička, poté domácí svatyněka. V podstatě apoštol působil v jednotlivých rodinách, v jednotlivých domech. Jestliže Bůh všem těmto záměrům bude žehnat, pak budou udávat směr duchovní péči v budoucnosti. Mějte prosím na paměti pluralitní společnost. Už tak často jsme tento pojem použili. Vy víte, co to znamená. V okolí už neexistuje výslovně katolická atmosféra. Nyní to ještě není tak intenzivní, ale v budoucnu to bude stále silnější. Musíme-li se vzdát katolické atmosféry, bude to

nadmíru těžké. Od koho pak ale musí vycházet atmosféra, kdo ji musí žít? Rodiny v jednotlivých domech! Proto používám snad i rád při takových příležitostech jako je požehnání domácí svatyněky výraz: „Plovoucí ostrovy“ („Fliegende Inseln“). To tedy znamená, že se nejedná o kompaktní masu. Jsou to zkrátka malé, malinké ostrovy, kde se usadil duch Krista, můžeme také říct schönstattský duch...“

Z: J. Kentenich, Přednáška pro rodiny v Milwaukee/USA, 9. 12. 1963

Domácí svatyněka je mostem - cestou k druhým

Nežijeme sami pro sebe, jsme součástí rodiny, pracovních kolektivů, farnosti, ... Skrze domácí svatynku můžeme být propojení s druhými, s jejich radostmi i bolestmi, které tam přinášíme Panně Marii. Může to být fotka někoho, za koho se modlím, svatební oznámení přátel, výrobky mých dětí/vnoučat, připomínka místa, které jsem navštívila (kamínek, obrázek, ...), apod. Své návštěvy můžeme pozvat do domácí svatyněky a společně se pomodlit, svěřit co prožíváme Panně Marii.

„Jsem-li o tom opravdu přesvědčen a není to jen pouhé opakování, ale